

Zpravodaj farnosti Brno – Královo Pole

Milí bratři a sestry,

křesťané během času začali přemýšlet o tom, proč Ježíš umřel právě na kříži, a báдали ve svatých Písmech. Nejlépe se s otázkou vypořádal sv. Pavel, protože začal chápat kříž jako obraz své zachráněné existence. Ukázal mu, že dosavadní měřítka světa přestávají platit; kříž ukazuje na jiný svět – svět milosti. Platí bezpodmínečná Boží láska, která objímá každou propast a nespravedlnost v našem nitru. Ježíš nám na kříži zjevuje Boha, který trpí spolu s námi, vstupuje do našich bolestí, vytrpí je s námi až do konce, a tak je promění.

Vstupujeme do Svatého týdne a do vrcholu celého liturgického roku, do Slavnosti Vzkříšení. Vstupme celou svou bytostí, abychom prožili vzkříšení v sobě a mohli zvolat se sv. Janem: „Pán je to!“ (J 21,7).

P. Josef Jahoda

Historie farnosti

Než jsme se stali farností (5)

Při našem putování historií jsme se minule dostali až k roku 1853, kdy byl při bývalém klášterním kostele Nejsvětější Trojice kanonicky instalován první královopolský farář. Ale sledování duchovních vlivů před vznikem samostatné královopolské farnosti by nebylo úplné, kdybychom se nezmínili o dvou dalších kláštorech, které měly na území Králova Pole své majetky. Těmito dvěma kláštery věnujeme dnešní poslední pokračování našeho cyklu. Vznik obou klášterů je spojen s moravským markrabětem Janem Jindřichem (vládl 1350–1375, bratr krále Karla IV.), který se zasloužil o obnovu morem zpusťovaného Brna a rád a s hrdostí nazýval město svým „novým městem“ [1]. Tento muž začal svou vládu založením mužského augustiniánského kláštera u sv. Tomáše v Brně a skončil založením kartuziánského kláštera Cella Trinitatis v Králově Poli. A s oběma kláštery velice úzce souvisí i jedna z historických částí Králova Pole – Nová Ves.

Kromě řádových vrchností bylo Královo Pole atraktivní také pro brněnské měšťany. Známa jsou především dvě jména – Ditlin a Ortlín z Loukovic. Brněnští měšťané získali v Králově Poli od královské komory značný majetek teprve v 1. polovině 14. století. A právě v této době se vedle jména vsi a tvrze Královo Pole (Königsfeld) začíná objevovat i pojmenování Nová Ves (1344, 1362). Vznikání nových zemědělských usedlostí měšťanů vedlo ke značnému vzrůstu osídlení a v sousedství dosavadní vsi, jako její severní pokračování, vznikla skutečně „nová ves“. Vesnice měla dokonce svého rychtáře. Vedle toho se stále uváděla i ves Královo Pole (1368, 1373) [8]. Toto vysvětlení je pravděpodobnější, než tvrzení Šujanovo [1], který se domnívá, že Novou Ves založil sám markrabě Jan Jindřich. Přesto příchod markraběte Jana Jindřicha do Brna znamenal pro Novou Ves dramatickou změnu. Markrabě si zvolil Královo Pole za svou hlavní

základnu v blízkosti Brna a velkou část Nové Vsi postupně vykoupil. Měšťanský majetek, který byl pravděpodobně dříve základem Nové Vsi, tak zcela zanikl. Pak již existoval jediný sídelní útvar, který se variantně nazýval buď Královo Pole nebo Nová Ves.

V roce 1350 se stal Jan Jindřich novým moravským markrabětem a dne 2.2. téhož roku ohlásil úmysl založit v Brně pro augustiniány poustevníky klášter u sv. Tomáše (od r. 1358 se uvádí zasvěcení kláštera Zvěstování Panny Marie a sv. Tomáši, od r. 1752 byl klášter povýšen na opatství a dále se již uvádí jen zasvěcení sv. Tomáši, [8]). Augustiniáni nebyli v Brně novým řádem, měli zde svůj dům snad již od r. 1346. Zřízení kláštera povolil dne 18.7.1356 papež Innocenc VI. Markrabě Jan Jindřich dne 26.12.1356 vystavil zakládací listinu kláštera, kterému současně daroval značné pozemky kolem Brna. V zakládací listině a v listině z 25.11.1358 markrabě vypočítává tyto dary [4]: sedm velkých polí před Běhounskou branou a mezi Královým Polem a Husovicemi, koupených od brněnského patricia Anshelma, třináct velkých a malých polí s dvorem kolem Králova Pole, prodaných měšťanem Ortlínem z Loukovic, mlýn koupený od brněnského měšťana Ebra, Sladový mlýn na Ponávce (v Mlýnské), pozemky získané od měšťana Václava Swerzera kolem Králova Pole k Husovicím a od krejčího Chundetlina před Veselou branou a polnosti u Zábrdovic a Ponávky. Proč nás tyto dary zajímají tak podrobně? Všechny byly spojené v jednom dvoře, který stál v Nové Vsi (Králově Poli). Uvádí se, že polnosti byly „obdělávané za tři popluží“ (popluží byla plošná míra pro zemědělské pozemky obdělávané pluhem). Z uvedeného majetku je zřejmé, že svatotomášský dvůr byl významným dvorem. Kromě majetku spojeného ve svatotomášském dvoře daroval markrabě augustiniánům ještě tři vinice, z toho dvě u Špilberku.

Kde stával svatotomášský dvůr? Šujan [1] uvádí, že původní dvůr se rozkládal na rozhraní Rostislavova náměstí a Poděbradovy ulice. V jiné literatuře (např. [6]) se názvem sva-

totomášský dvůr označuje komplex nízkých budov, který byl zbořen až koncem minulého století při stavebních úpravách v Křížkové ulici. Budovy dvora tvořily přibližně kvadraturu jihovýchodně od kartuziánského kláštera (na jihovýchodním konci tzv. velké klášterní zahrady). Pamětníci si možná vzpomenu na dlouhé přízemní stavení po levé straně Křížkovy ulice (při pohledu z Mojžírova náměstí) v místech před železničním přejezdem (před závorami, dnes toto místo zmizelo pod náspem železničního nadjezdu). Toto stavení byla barokní stáj svatotomášského dvora.

Když si Jan Jindřich zvolil Brno za své sídlo, koupil od brněnských měšťanů Ditlina a Ortlina z Loukovic městiště se sady, poli, zahradami, loukami, lesy, rybáři, právem rybolovu v Ponávce a velkým rybníkem. Na získaném majetku si zřídil vedlejší rezidenci a od roku 1363 v ní často přebýval. Zbytky tohoto sídla byly údajně odkryty při archeologickém průzkumu v letech 1971–1973 jihozápadně od pozdějšího klášterního kostela Nejsvětější Trojice [8].

V roce 1375, na sklonku svého života se těžce nemocný markrabě rozhodl, že po vzoru krále Jana Lucemburského založí v Brně kartuziánský klášter. Pro tento klášter vybral místo v Králově Poli. V zakládací listině ze dne 13. srpna 1375 věnoval kartuziánskému klášteru Cella Trinitatis celý svůj zbývající majetek v Králově Poli a přidal mlýn na Dornychu nad Svratkou a Svitavou, brněnské předměstí Trnitou, vinici v Obřanech a vsi Střelice a Černovice. Klášter zaujal prakticky celou východní stranu Nové Vsi. Zabrána byla i podstatná část západní strany, kde vznikl velký klášterní dvůr, navazující zřejmě na bývalé markraběcí sídlo. S budováním kláštera se započalo pravděpodobně ještě dříve, protože již r. 1369 byl z kartouzy v Gemüncku (Rakousko) povolán Bohumír z Anassu a byl ustanoven rektorem pro novou kartouzu. Také ostatní řeholníci přišli do Králova Pole z kláštera v Gemüncku.

Ditlinův dvůr, který zakoupil Jan Jindřich a věnoval zakládací listinou kartuziánskému klášteru, stojí dodnes na severozápadním nároží návsi (roh Kollárovy a Božetěchovy ulice, tzv. „zámeček“) [6]. Je jedním ze dvou dvorů v Králově Poli, které ve 13. století patřily královské komoře. Do majetku brněnského měšťana Ditlina přešel prodejem r. 1353. V době výstavby kláštera v něm bydleli první kartuziáni. (V Králově Poli se dochovala pověst, že mniši několik roků před dostavěním kláštera žili v prozatímních chýších na místě zvaném dodnes Kostelní rokle. Patrně sami řídili a prováděli stavbu [9].) Přízemí dnešní budovy „zámečku“ s pilířovou arkádou na dvorní straně je raně barokní stavba, která je zachycena i na nejstarším zobrazení kláštera ze 17. století. Byla to správná budova kartuziánského dvora. Ze stejné doby pocházejí i konírny a stavení pro čeled, které byly sjednocené v 18. století do dlouhého přízemního křídla v ulici Božetěchově proti klášterní budově.

Kartuziánský klášter byl zrušen dekretem císaře Josefa II. ze dne 12.1.1782, kterým se rušily všechny kláštery, „jež

žádných škol neb nemocnic nevydržují, nebo jejichž členové nezastávají úřad kazatelský a kněžský, anebo nevynikají studii“. K vlastnímu aktu zrušení došlo dne 18.1.1782 [9]. Augustiniáni díky svému pedagogickému a vědeckému zaměření zrušení nebyli. Bylo jim však 15.3.1782 nařízeno, aby se přestěhovali do zchátralého uprázdněného kláštera cisterciáček na Starém Brně. Jejich dosavadní klášter byl předán moravským stavům náhradou za Zemský dům, který zabrala vojenská správa pro skladiště [4].

Oba kláštery měly velký význam nejen pro obyvatele Králova Pole. Jejich význam přesahoval jistě i hranice Brna, ba i Moravy. Snad bude někdy příležitost připomenout významné osobnosti vědy a umění, které vyrůstaly v klášteře augustiniánském. Najdeme možná i prostor, abychom se soustavněji zabývali historií kartuziánského řádu, jeho přínosem církvi, kartuziánskou spiritualitou, která má i dnes co nabídnout věřícímu člověku, a zvláště dějinami královopolské kartouzy.

Zdeněk Winkler (z.winkler@centrum.cz)

[1] Šujan, F.: Dějepis Brna. Vlastivěda moravská, 2. vydání, Musejní spolek, Brno, 1928.

[4] Dřimal, J. – Peša, V. a kol.: Dějiny města Brna. Díl 1. Městský národní výbor v Brně, Brno, 1969.

[6] Bukovský, J.: Stavebně historický výzkum kartuziánského kláštera v Brně – Králově Poli a jeho výtvarné zhodnocení. Závěrečná zpráva výzkumného úkolu F22/1970. VUT Brno, Brno, 1970.

[7] Sadovský, Z.: Dějiny Králova Pole. Ivančice, 1893.

[8] Kuča, K.: Brno. Vývoj města, předměstí a připojených vesnic. Nakladatelství BASET, Praha – Brno, 2000.

[9] Žák, K.: Dějiny kartouze královopolské. Vlastním nákladem. Nové Město na Moravě, 1929.

Adopce na dálku

Projekt „Adopce na dálku“

Adopce na dálku je projektem Arcidiecézní charity v Praze. Projekt pomáhá dětem z velmi chudých rodin v Indii, Litvě a Ugandě dosáhnout vzdělání, které je pro ně z finančních důvodů nepřístupné. „Adoptivní rodiče“ nepomáhají anonymně, ale naopak poskytují zcela osobní pomoc konkrétnímu dítěti, které se ocitlo v nouzi. „Své“ dítě si mohou vybrat a být s ním v písemném kontaktu. Děti „rodičům“ píší a ti jsou informováni o jeho studiu a dostávají i aktuální fotografie dítěte. Umožnit vzdělání dítěti v Indii stojí „adoptivní rodiče“ pouhých 4900 Kč ročně. K podpoře dítěte se může spojit i více lidí dohromady.

Pokud vás tato myšlenka zaujala a chtěli byste také pomoci nějakému dítěti, můžete se obrátit přímo na organizátora projektu: *Arcidiecézní charita Praha, Projekt Adopce na dálku, Londýnská 44, 120 00 Praha 2, telefon 224 250 985 nebo e-mail adopce@charita-adopce.cz*. Informace na-

jdete také na internetových stránkách <http://www.charitadopce.cz>. Zájemcům mohou sdělit i své osobní zkušenosti. Stojí to za to.

Miloš Winkler (winkler@bigy.cz)

Farnost

Sestry Společnosti dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul

V našem kostele se setkáváme se sestrami v tmavě modrých řeholních šatech. Jsou to členky Společnosti dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul (tak zní přesný název Společnosti, lidově jim říkají „vincentky“). Sestry si letos připomenou dvě kulatá výročí – 370 let od založení Společnosti (29.11.1633) a 150 let od založení prvního domu Společnosti v Brně.

Společnost dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul není společenstvím řeholním. V 17. století, kdy Společnost vznikla, žila všechna řeholní společenství sester v přísné klauzūře v kláštěrech. Zakladatel Společnosti sv. Vincenc de Paul (1581-1660) a spoluzakladatelka sv. Lujsa de Marillac (1591-1660) si přáli, aby jejich sestry pracovaly v terénu, aby opatrovaly staré a nemocné po domech, později ve špitálech a starobincích, aby se staraly o sirotky, ošetřovaly raněné vojáky, pomáhaly vězňům, vyučovaly chudé děti [1]. Sestry nežijí v kláštěrech, ale v domech Společnosti. Skládají čtyři sliby – slib čistoty, chudoby, poslušnosti a služby chudým a to vždy na jeden rok. Sliby každoročně obnovují v den slavnosti Zvěstování Páně (25.3.). Heslo Společnosti je „Caritas Christi urget nos“ (Láska Kristova nás podněcuje).

Společnost zaznamenala velký rozmach především v 19. století, zejména po zjevení Panny Marie sv. Kateřině Labouré roku 1830 v kapli mateřského domu Společnosti (Rue du Bac, Paříž, původ známé medajlky) [1]. V té době přišly sestry ze Štyrského Hradce (nynější Graz v Rakousku) i do Čech a na Slovensko. První domy u nás patřily tedy do rakouské provincie. Československá provincie se vytvořila po první světové válce (1922) osamostatněním z provincie maďarské. V Brně sestry působily od r. 1849 [5] a první dům Společnosti založily r. 1853 ve vnitřním Brně (tj. v části Brna, která byla původně uvnitř hradeb, přesné místo se nám nepodařilo zjistit). Šujan [2] uvádí příchod sester do Brna až r. 1853. Pravděpodobně v tom roce přišla do Brna další skupina sester, které byl svěřen vychovávácí ústav pro osiřelé a zanedbané dívky „Vincentinum“ s kaplí sv. Františka z Pauly na konci Cejlu [2, 5]. Sestry při tomto ústavu zřídily r. 1855 v Brně již druhý dům Společnosti a také německou dívčí školu. V roce 1900 byl v Jundrově na Veslařské 230 postaven nový dům Společnosti s kaplí, který vznikl náhradou za domy brněnský a cejlský [5]. Sem byl z Cejlu přeložen také ústav „Vincentinum“ i německá dívčí škola. Kaple na Veslařské byla zasvěcena opět sv. Františku z Pauly [2]. Ústav byl udržován z darů. Kaple na Cejlu byla ve stejném roce zbořena. Společnost později působila i na jiných místech v Brně. Sestry žijící v domě Společnosti v Králově Poli se věnují charita-

tivní činnosti, jedna vyučuje na Církevní střední zdravotnické škole [4].

Zakladatel Společnosti, Vincenc, pravým příjmením Depaul, byl synem sedláka Wilhelma a Bertrandy de Moras [3]. Narodil se v Pouy u Daxen v Landes v dubnu 1581, zemřel na převorství Saint-Lazare-les-Paris 27.9.1660. Blahořečen byl papežem Benediktem XIII. r. 1729, svatořečen papežem Klementem XII. 16.6.1737 jako Vincenc de Paul. Co se stalo s panem Vincencem, že se stal svatým? Vystudoval teologii, stal se knězem a od svých 27 let žil 53 let v Paříži. Tedy v prostředí, ve kterém se prostý člověk jen velmi těžko udržel nad vodou. A scházelo opravdu málo a Vincenc by podlehl tomuto světu. Celé čtyři roky pochybuje o existenci Boha a o své spáse. Toto období Vincence naprosto vyčerpává a on pocituje úlevu jen tehdy, když se ujímá chudých. Pokušení proti víře tiší činy bliženské lásky. Tak si Vincenc uvědomuje, že víra má své kořeny v lásce, víra je časově až na druhém místě, protože se živí láskou. „Náš Pán nejdříve miloval ty, které chtěl přivést k víře,“ říká Vincenc. Krize v duchovním životě proměňuje Vincence a on skládá slib, že bude sloužit chudým. Rok 1617 je počátkem jeho velkého díla: r. 1617 zakládá Charitní bratrstvo a Dámy lásky, r. 1625 Malou misijní kongregaci (reakce na mravní úpadek venkovského obyvatelstva), od r. 1628 pořádá exercicie pro kandidáty kněžství (od r. 1641 je výchova kandidátů rozšířena na 2 roky, od r. 1628 do r. 1680 prošlo mateřincem misijní kongregace v domě Saint-Lazare asi 14000 kandidátů kněžství a 20000 exercitantů), r. 1633 zakládá kněžská sdružení, r. 1638 lidové dílo Nalezené děti (během 22 let se ujímá 20000 dětí), r. 1633 zakládá Dcery křesťanské lásky.

Dnes se o sv. Vincencovi mluví jako o mystikovi činu. Závěrem několik myšlenek sv. Vincence:

„Nejsvětější Trojice je činná bez ustání, Boží Syn je činný bez ustání. Vy musíte bez ustání pracovat s Nejsvětější Trojicí a s Božím Synem.“

„Milovat Boha v potu své tváře a silou svých paží.“

„Nic neodpovídá lépe evangeliu než sebrat všechno světlo a sílu své duše v modlitbě, v četbě a samotě, a pak vyjít a poskytnout lidem účast na tomto duchovním pokrmu. To je potom to, co dělal náš Pán a po něm jeho apoštolové; to znamená spojit službu Marty i Marie . . .“

Zdeněk Winkler (z.winkler@centrum.cz)

[1] Exodus 1948 – 1988. Interní tisk Společnosti dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul, Mendrika, 1988.

[2] Šujan, F.: Dějepis Brna. Vlastivěda moravská, 2. vydání, Musejní spolek, Brno, 1928. [3] Dodin, A.: Spiritualita sv. Vincence de Paul. Matice cyrilometodějská s.r.o., Olomouc, 1997.

[4] Osobní sdělení sester.

[5] Kuča, K.: Brno. Vývoj města, předměstí a připojených vesnic. Nakladatelství BASET, Praha – Brno, 2000.

Ze života společenství v sídlišti Lesná

Hned po dokončení sídliště za „Tišnovkou“ v létě r. 1968, z iniciativy Dr. Radovana Perky vznikla touha postavit na Lesné kostel. Podpisová akce přinesla přes tisícovku podpisů. Diskuse o tomto záměru však byla přerušena ze známých důvodů na více jak 20 let.

Po listopadu 1989 se zájem o stavbu rychle obnovil. Politicky bylo kladně rozhodnuto hlasováním na veřejné schůzi. Vyhlášená soutěž na architektonické řešení nepřinesla jednoznačného vítěze a návrh byl několikrát přepracováván. Důležité bylo, že se našel vhodný pozemek. Situace se však začala měnit, když se ukázalo, že kostelů hlavně ve středu města je dostatek a spojení z Lesné není zase tak nedostupné.

Sídliště už bylo organizačně rozděleno na část západní patřící do farnosti Královo Pole a východní patřící do Husovic. Biskupství sejevila realizace této stavby jako nadbytečná. Řešení se našlo u řádu bratří Dominikánů, kteří roku 1990 zahájili pravidelné nedělní bohoslužby v místní klubovně. Asi po půl roce však z personálních důvodů odešli. Jejich nástupci se stali Jezuité a jako právnické osobě jim byl pronajat pozemek se záměrem realizovat i stavbu kostela.

Po mnoha jednáních bylo skupinou obětavých lidí v čele s Ing. Václavem Bendou vydáno územní rozhodnutí a po dokončení nového projektu i stavební povolení. Definitivně bylo rozhodnuto postavit Duchovní centrum, které nejlépe vyhovuje městskému sídlišti. Autorem je Ing. arch. Zdeněk Bureš, rodák z Lesné. Stavba byla zahájena po nashromáždění asi poloviny finančních prostředků pro první etapu a to firmou „Kaláb“ na podzim roku 2002 pod odborným dozorem Ing. E. Bauchnera. Provedena byla zemní odkrývka, základy, na betonovou vrstvu položena izolace a armování pro základovou desku, včetně přípojek, manipulační šachty a odpadu. Do konce roku 2002 se postavěl asi 1 milion korun. Hned v lednu po zmírnění mrazů se obnovil pracovní ruch a dílo zdárně pokračuje s výhledem na dokončení hrubé stavby do léta tohoto roku.

V duchovní oblasti pokračují nedělní bohoslužby vedené otcem jezuitou, kterých se účastní na dvě stovky věřících z Lesné a Černých Polí. Skupina obětavých žen i mužů připravuje liturgický proslov, bohoslužebná roucha, květinovou výzdobu a vše, co je potřebné. Jedenkrát týdně, v úterý, se schází skupina maminek s malými dětmi a pro všechny ostatní je pravidelně pořádán cyklus vzdělávacích besed. Bohužel už nejsou mezi námi první průkopníci, kteří vykonali mnoho záslužného, a to Dr. Radovan Perka a Ing. Alois Mráz.

Všem, kteří se jakýmkoli způsobem přičinili o evangelizaci sídliště Lesná a zahájení stavby Duchovního centra, upřímně Pán Bůh zaplat'. České provincii Tovaryšstva Ježíšova, všem známým i neznámým dárcům, celému společenství za modlitby, všem aktivistům i zastupitelstvu MČ Brno–Sever děkujeme za podporu.

Karel Ryšavý

Diecéze

Setkání – ekumenická přehlídka chrámových sborů dětí a mládeže v Brně

Již třináctý ročník Setkání, ekumenické přehlídky chrámových sborů dětí a mládeže, pořádá v neděli 27. dubna v Brně Musica sacra – Jednota na zvelebení církevní hudby na Moravě.

Setkání je určeno chrámovým sborům dětí a mládeže z celé republiky. Jde o nesoutěžní přehlídku, jejímž cílem je možnost získat nové zkušenosti, vzájemně se seznámit a strávit den společným zpěvem a zábavou. Pro každou věkovou kategorii (mladší děti, starší děti, mládež) je připravena jedna společná skladba a všichni dohromady prožijí premiéru, a to interpretací skladby s názvem „Velikonoční“, k níž napsal text olomoucký pomocný biskup Josef Hrdlička a hudbu složil Zdeněk Pololáník.

Program Setkání:

09.00 – 10.00	nácvik společných skladeb
10.30	mše pro účastníky – v kostele sv. Augustina v Brně oslavuje olomoucký pomocný biskup Josef Hrdlička
11.45 – 13.00	oběd
14.00 – 16.00	přehlídka zakončená společnými skladbami pohoštění, zábavný program připravený jednotlivými sbory

Přihlášky a další informace:

Středisko pro liturgickou hudbu
Grohova 14, Brno
tel.: 549 251 008.

Sejdeme se v nebi

V knize Sejdeme se v nebi, jejímž autorem je generální vikář brněnské diecéze Jiří Mikulášek, se čtenářům beletristickým způsobem přibližuje životní příběh mladého kněze Jana Buly, jedné z obětí tzv. „babické“ tragédie.

Jan Bula, kněz brněnské diecéze, byl v 50. letech minulého století nespravedlivě odsouzen a v jedenácti letech popraven. Narodil se 24.6.1920 v Lukově u Moravských Budějovic. Po maturitě na gymnáziu studoval bohosloví v kněžském alumnátě v Brně na Antonínské ulici, kněžské svěcení přijal 29.7.1945. Jako koordinátor působil v Rokytnici nad Rokytinou, kde ho v dubnu 1951 na základě vymyšleného obvinění zatkla Státní bezpečnost. V listopadu téhož roku nad ním soud v Jihlavě vynesl předem naplánovaný rozsudek smrti a mladý kněz byl 20. května 1952 v pět hodin ráno popraven.

Autor Jiří Mikulášek shromáždil řadu historických pramenů i osobních svědectví pamětníků s přáním přiblížit zejména mladým lidem tehdejší dobu s příběhem jednoho hrdinství.

Velikonoce 2003 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně

13. 4. Květná neděle

– bohoslužby 7.30, 9.00, 10.30

9.00 Pontifikální mše svatá

celebruje brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
zpívá Dómský smíšený sbor, řídí Petr Kolař
zazní zpívané pašije podle sv. Marka
začátek se koná v Denisových sadech

10.30 Latinská mše svatá

chorální ordinarium,
proprium a latinské pašije podle sv. Matouše
Svatomichalská gregoriánská schola,
umělecký vedoucí Josef Gerbrich

17. 4. Zelený čtvrtek

09.00 Missa chrismatis

celebruje brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
Liturgické zpěvy zpívá kněžská schola,
řídí Marcel Javora

17.00 Pontifikální mše svatá

celebruje brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
skladby A. Brucknera, W. A. Mozarta,
L. Janáčka, J. S. Bacha
Brněnský filharmonický sbor Beseda brněnská
řídí Petr Kolař

18. 4. Velký pátek

15.00 Velkopáteční obřady

brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
skladby G. P. da Palestriny, F. Duranteho,
J. S. Bacha, A. Brucknera
Dómský smíšený sbor, řídí Petr Kolař

19. 4. Bílá sobota

21.00 Velikonoční vigilie

brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
Liturgické zpěvy přednese Dómská schola,
řídí Petr Kolař

20. 4. Neděle Zmrtvýchvstání Páně

– bohoslužby 7.30, 9.00, 10.30

10.30 Pontifikální mše svatá

celebruje brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
A.Dvořák: Mše D dur, op.86
Dómský smíšený sbor,
Brněnský filharmonický sbor Beseda brněnská
varhany David Postránecký,
řídí Petr Kolař

21. 4. Velikonoční pondělí

– bohoslužby 7.30, 9.00, 10.30

Diecézní setkání mládeže v Brně

Setkání mladých z brněnské diecéze s biskupem Vojtěchem Cikrlem se uskuteční v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně v sobotu 12. dubna od 9 do 16.30 hodin.

Tradičního setkání mládeže s biskupem Vojtěchem Ci-

krlem, které v brněnské diecézi probíhá vždy v sobotu před Květnou nedělí, se v posledních několika letech zúčastňují více než dva tisíce mladých věřících. Letošní setkání se ponese v duchu citátu z Janova evangelia „Hle, tvá matka“ (Jan 19,27). Diecézní centrum mládeže připravilo do katedrály sv. Petra a Pavla následující program:

9.00	zahájení
9.30	katecheze biskupa Vojtěcha Cikrleho na téma „S Marií nazíráme Kristovo tajemství“
10.30–12.15	program v tématických skupinkách
12.30	oběd
13.30	odpolední program: prezentace poselství papeže Jana Pavla II. mladým lidem; beseda s biskupem
15.15	mše

Tématických skupinek, ze kterých si každý může vybrat podle svého zájmu, je celkem dvanáct:

1. Skupinka pro nejmladší (Marie Šindelková)

2. Křížová cesta městem (Farní tým Fatym Vranov)

Při ní cestou městem Brnem mladí účastníci zamyslí při jednotlivých zastaveních nad Ježíšovou láskou, která vyvěrá z kříže.

3. Říci ANO jako Maria (S. M. Mgr. Zdislava Nosková, OFM)

K nejpodstatnější otázce mládí patří otázka: „Co mám v životě dělat?“, „Kde mě chce Bůh“? Při rozhodování pro životní povolání mohou pomoci svědectví druhých.

4. Hudba jako protivník?

(T. Sytař a M. Stehlíková v doprovodu R.D. Josefa Havelky)
Co v našem životě může hudba znamenat, jak na nás může působit, co v nás může zanechat? O tom bude vyprávění této skupinky.

5. Falešná pomoc (P. ThLic. Pavel Havlát, OM)

Někdy je těžké se orientovat se ve všech náboženstvích a sektách, které jsou v dnešním světě. Je dobré něco vědět o tom, jak se rozmáhá okultismus, magie, léčitelství, alternativní medicína, spiritismus a pověry.

6. Církev a drogy (r. d. Mgr. Jaromír Sméjkal)

Drogy v současnosti vyvolávají mnohé otazníky, obavy, problémy, iluze i naděje. Přestože se k nim společnost většinou staví odmítavě, není schopna zastavit nárůst užívání drog. Postoj společnosti je rozporuplný. Jak se k fenoménu „droga“ staví církev?

7. Média a život

(r. d. Ing. Jiří Florian a P. Dr. Ing. Petr Chovanec, SDB)
Media nás každodenně ovlivňují – ať si to uvědomujeme

nebo ne. Nechám se jednoduše ovlivňovat, anebo dokáži rozlišovat?

8. *Komunikuji, tedy jsem (Alexandra Makovičková)*

Byli jsme stvořeni jako lidé, kteří mezi sebou mají komunikovat. Někdy to však „drhne“, proto se to musíme učit stále znovu a znovu.

9. *Má smysl se modlit?*

(generální vikář Mons. Jiří Mikulášek)

Když mám někoho rád, rád s ním přebývám. Pokud mám rád Boha, tak modlitba je příležitost jak být s Ním.

10. *Evangelizační škola v Indii (r. d. Mgr. Vladimír Záleský)*

11. *My dva – a co s tím? (R. D. Mgr. MUDr. Karel Rozehnal)*

Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, aby vytvářeli vztah. O tomto vztahu a se vším, co s tím souvisí, se zde můžeme dozvědět něco víc.

12. *Duchovní doprovázení (P. Petr Baran SDB)*

Snad mnohý si přál mít člověka, kterého by se mohl zeptat na něco duchovního. Ne každý ovšem takového najde.

Humor ve farnosti

Z totality: Je poledne, v městské restauraci sedí místní strážníci a pozorují vesnického sedláka v holínkách, jak si objednává jídlo. Když mu ho přinesou, obřadně se pokřížuje a pustí do jídla. „Pojďte, uděláme si z něj srandu.“ Tak jo. Přisednou k němu a předseda se ptá: „Otče, to se před jídlem vždycky přežehnáte?“ „Ano, vždycky.“ „A tak to dělají u vás ve vesnici všichni?“ Sedlák spolkně sousto a řekne: „Jasně, všichni.“ To už se nedá vydržet, tak naléhají: „To není možné. Vážně všichni?“ Sedlák se zamyslí a pak říká: „Máte pravdu, všichni ne. Vůl a prase, ti přijdou ke korytu a hned žerou bez modlení.“

Katolík, presbyterián a baptista sedí v rybářském člunu a chytají ryby. Katolíkovi dojde červy, tak se rozhodne, že si dojde na břeh pro zásoby. Vystoupí tedy z člunu a po vodě

přejde na břeh a pak se vrátí jdouce po vodě. Baptistovi můžou oči vypadnout a říká si: „Ten ale musí mít silnou víru, že dokáže jít po vodě“. Za chvíli to ještě udělá presbyterián, opět jde po vodě. Baptista nemůže uvěřit svým očím a celý nesvůj zjišťuje, že i jemu za chvíli dojde návnada a bude muset na břeh. Hodnou chvíli se celý nervózní přesvědčuje, že i on má přece silnou víru jako katolík a presbyterián a tak se nakonec přece jen odváží a vystoupí z člunu. Okamžitě však zmizí pod hladinou. . . Katolík se otočí na presbyteriána a říká: „Zdá se, že bratr neví, kde jsou ve vodě kameny. . .“

Rybaří takhle jeden farář ve Vltavě pod Vyšehradem a vytáhne zlatou rybkou. Jak už to tak zlaté rybky dělají, tak i tato prosí, že když bude puštěna zpátky do vody, splní svému dobrodinci přání. Farář se podiví, že se rybce chce nazpátek do té špinavé vody, pak ji však pustí a vyslovuje své přání: „Co kdybys udělala něco s tou válkou v Iráku. . .“ „Hele“, odvětví rybka, „já jsem jenom obyčejná malá vltavská zlatá rybka. . . Války – to je na mne moc. Zkus si přát něco jiného.“ „Taky bych si přál, aby farníci v mém sboru byli zbožní, trpěliví a milí.“ Rybička se chvíli zamyslí a pak říká: „Kde že je ta válka. . .?“

Eva Kubove (kubakoblizek@seznam.cz)

Krpoláček

Krpoláček v elektronické verzi

Elektronickou verzi Krpoláčka si můžete stáhnout na webu naší farnosti – <http://farnost.katolik.cz/krpole> (sekce „Krpoláček“).

Náměty a příspěvky

Pokud se chcete podílet na přípravě Krpoláčka, můžete své příspěvky a náměty vkládat do krabice s označením „Krpoláček“, kterou naleznete pod nástěnkou u bočního vchodu. Prosíme uveďte spolu se svým příspěvkem i své jméno a kontakt na vás (nejlépe telefonní číslo nebo elektronickou adresu). Děkujeme.

Pokud máte možnost nám předat příspěvek elektronickou poštou, můžete jej poslat na adresu krpolacek@katolik.cz.

Velikonoce 2003 v Brně			
	Zelený čtvrtek 17. 4. 2003	Velký pátek 18. 4. 2003	Velikonoční vigilie 19. 4. 2003
Katedrála	9.00, 17.00	15.00	21.00
Sv. Michal	-	-	-
Kapucíni	17.00	17.00	20.00
Bystře	18.00	18.00	19.00
Bystře – Archa	20.00	16.30	21.30
Husovice	18.00	18.00	19.00
Soběšice – Klarisky	18.00	18.00	20.00
Lesná – Drutis	-	-	-
Komárov	18.30	18.30	20.00
Heršpice	17.00	-	-
Komín	18.00	18.00	neděle 5.00
Jundrov	-	-	-
Žabovřesky	18.00	18.00	21.00
Královo Pole	18.00	18.00	20.00
Křenová	18.30	18.30	19.00
Psychiatrická léčebna	-	-	-
Lískovec	18.30	18.30	20.00
Líšeň	19.00	19.00	21.00
Líšeň – Sídliště	17.00	15.00	19.00
Ochoz	17.00	17.00	19.00
Slatina	17.30	17.00	18.30
Obřany	18.00	18.00	19.00
Řečkovice	18.00	18.00	21.00
Staré Brno	18.30	18.30	19.30
Sv. Alžběta	-	-	-
Sv. Leopold	17.30	17.30	17.30
Sv. Augustin	18.00	18.00	18.00
Sv. Jakub	19.00	19.00	20.00
Grohova ul.	17.00	16.00	17.00
Jezuité	18.00	18.00	21.00
Sv. Janů	15.30	15.30	18.00
Sv. Maří Magdaléna	18.00	18.00	18.00
Řeckokatolické u sv. Maří Magdalény	15.00	15.00	15.00
Sv. Tomáš	17.30	17.30	21.00
Tuřany	18.00	18.00	18.00
Zábrdovice	18.00	18.00	20.00
Žebětín	18.00	18.00	19.00
Kohoutovice	-	-	-
Židenice	18.00	18.00	21.00
Vinohrady – Dům invalidů	-	-	-

*Vydala Římskokatolická farnost při kostele Nejsvětější Trojice v Brně – Králově Poli.
Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.*